

prima instanță: C. Roșca
instanța de apel: A. Minciuna, L. Popova, I. Secrieru

dosarul nr. 3ra-813/17

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Oleg David, avocatul Doina Zaporozan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg David împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2015, Oleg David a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii menționează că, potrivit art. 2 și anexei la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 73 din 16 aprilie 2014 privind transmiterea unui imobil, beneficiază de apartamentul nr. XXX din blocul locativ amplasat pe str. XXX

Astfel, la 22 mai 2014 a depus cererea cu nr. 04-109/3594/2014 către Comisia specială pentru selectarea persoanelor care solicită indemnizații unice, instituită prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/5 din 30 ianuarie 2014 prin care a solicitat să i se aloce o indemnizație unică conform legislației în vigoare pentru procurarea spațiului locativ.

Relevă reclamantul că, la 17 august 2015, prin scrisoarea Primăriei mun. Chișinău nr. 04-109/3594/2014, i s-a refuzat alocarea indemnizației unice pentru procurarea spațiului locativ, deoarece Ministerul Finanțelor consideră că, persoanele care au beneficiat de spațiu locativ conform art. 2 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 73 din 16 aprilie 2014 privind transmiterea unui imobil a fost aprobată lista cu 56 de familii care au beneficiat de apartamente în blocul locativ din str.XXXX, nu cad sub incidența prevederilor pct. 6¹ din Hotărârea Guvernului nr. 836 din 13 septembrie 2010.

Consideră reclamantul că, refuzul Primăriei mun. Chișinău nr. 04-109/3594/2014 din 17 august 2015, este ilegal și nefondat.

Susține că, decizia de stabilire și alocare a indemnizației unice sau de refuz în aceasta se adoptă de către Comisia specială pentru selectarea persoanelor care solicită

indemnizații unice, instituită prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/5 din 30 ianuarie 2014 și nu de către un funcționar din cadrul Primăriei.

Totodată, invocă faptul că, trimiterea făcută la scrisoarea Ministerului Finanțelor este una nefondată, deoarece conform prevederilor art. 8 din Regulamentul cu privire la acordarea indemnizațiilor unice pentru construcția unei case individuale ori a unei locuințe cooperatiste, sau procurarea spațiului locativ sau restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 13 septembrie 2010, organele responsabile de stabilirea și alocarea indemnizațiilor unice pentru construcția unei case individuale ori a unei locuințe cooperatiste, sau procurarea spațiului locativ sau restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni sunt autoritățile publice locale și nu Ministerul Finanțelor, după cum se afirmă.

Solicită, admiterea acțiunii, anularea refuzului Primăriei mun. Chișinău nr. 04-109/3594/2014 din 17 august 2015 ca fiind ilegal, emis contrar prevederilor legale și cu încălcarea competenței și a procedurii stabilite; obligarea Consiliului municipal Chișinău să-l includă pe David Oleg în rândul beneficiarilor de indemnizații unice pentru anul 2016 cu destinația pentru construcția și darea în exploatare a blocului locativ din str.XXX, cu remiterea ulterioară a listei Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și încasarea din contul pâraților a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 mai 2016, s-a atras în proces Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în calitate de intervenient accesoriu (f.d. 76).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg David împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.80, 85-94).

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, reclamantul Oleg David a fost asigurat cu spațiu locativ din contul statului, și anume: apartamentul nr. XXX, în blocul din str.XXX. Prin urmare, acesta nu cade sub incidența prevederilor pct. 6¹ din Regulamentul cu privire la acordarea indemnizațiilor unice pentru construcția sau procurarea spațiului locativ, sau restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.836 din 13 septembrie 2010, deoarece nu corespunde condițiilor pentru acordarea indemnizației, stabilite în punctul 1 al acestui Regulament.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Oleg David și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2016 (f.d. 143, 144-147 recto-verso).

La 26 mai 2017 reprezentantul lui Oleg David, avocatul Doina Zaporojan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri în sensul admiterii acțiunii și compensării cheltuielilor de judecată (f.d.150-153).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea constatând că reclamantul nu poate beneficia de indemnizație unică deoarece a beneficiat de spațiu locativ din

contul statului. Or, blocul locativ la care se refera instanțele de judecată nu este dat în exploatare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind declarat în termen, deoarece decizia instanței de apel datează cu 29 martie 2017 (f.d. 143, 144-147), iar cererea de recurs a fost depusă la 26 mai 2017 (f.d. 150).

Alegațiile reprezentantului recurentului precum că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea constatând că reclamantul nu poate beneficia de indemnizație unică deoarece a beneficiat de spațiu locativ din contul statului, nu pot fi acceptate, deoarece în sensul Hotărârii Guvernului nr. 836 din 13 septembrie 2010 cu privire la acordarea indemnizațiilor unice pentru construcția sau procurarea spațiului locativ, sau restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni, se acordă indemnizații unice pentru construcția unei case individuale ori a unei locuințe cooperatiste sau pentru procurarea spațiului locativ, sau pentru restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni care nu au beneficiat de credite preferențiale de la instituțiile financiare și nu au fost asigurați cu spațiu locativ la situația din 22 octombrie 2004.

Aderent, pct. 6¹ din Regulamentul cu privire la acordarea indemnizațiilor unice pentru construcția unei case individuale ori a unei locuințe cooperatiste, sau procurarea spațiului locativ sau restaurarea caselor vechi unor categorii de cetățeni, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.836 din 13 septembrie 2010, prescrie că persoanele care nu au beneficiat de credite preferențiale de la instituțiile financiare, nu au fost asigurate cu spațiu locativ conform normelor legale stabilite, nu dețin scrisori de garanție corespunzătoare, eliberate de autoritățile administrației publice locale, dar au construcții nefinalizate pot beneficia de indemnizații unice în cuantumurile stabilite la punctul 4 și în condițiile prezentului Regulament.

Astfel, instanța de recurs taxează că, au dreptul la indemnizații unice pentru construcția sau procurarea spațiului locativ doar persoanele care nu au fost asigurate cu spațiu locativ după data de 22 octombrie 2004 și nu au fost asigurate cu mai mult de șase metri pătrați pentru fiecare membru al familiei, fie din fondul de stat și/sau municipal, fie procurat din mijloacele proprii. Însă, potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 73 din 16 aprilie 2014 privind transmiterea unui imobil, recurentul Oleg David a beneficiat de apartamentul nr. XXX din blocul locativ amplasat pe str.XXXX.

În această ordine de idei, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentatul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțele de drept ale cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Oleg David, avocatul Doina Zaporojan, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Oleg David, avocatul Doina Zaporojan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță